

Dubbel vier

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DUBBEL VIER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

HUGO DE WAARD, president-directeur van een scheepswerf, ca. 45 jaar.

LUCY, zijn vrouw, ca. 40 jaar

MARIAN, hun dochter, ca. 16 jaar

MARGO, hun huishoudster, ca 50 jaar.

WIM HOORNAAR, de broer van Lucy, ca. 38 jaar.

ASTRID DE BREE, eigenares van een modellenbureau, ca. 35 jaar.

WOUT VAN RIJN, bedrijfsleider op de werf, ca. 50 jaar.

vier dames - drie heren

PLAATSBEPALING:

Het stuk speelt zich af in de gezellige zitkamer van de familie de Waard. Rechts op het voorplan: een salontafel met rechts daarvan een tweezitsbank en erachter een driezits-. Linksachter in de hoek is een brandende open haard met een „kunstvuur“. Links en rechts bij dat haardvuur staan twee fauteuiltjes. Naast die fauteuiltjes twee bijzettafeltjes. Rechts van de achterdeur, die naar de hal leidt, staat een wandmeubel, met daarin flink wat flessen drank en glazen. Op dat wandmeubel een telefoon. Er staat, of hangt, ergens een klok. Rechtsachter is de deur naar de eetkamer en linksvoor de deur naar de keuken. De kamer is zodanig „rijk“ ingericht, dat het opvalt dat de bewoners in „goede doen“ zijn.

TIJDSBEPALING:

Het eerste bedrijf op zaterdagavond 13 December.

Het tweede bedrijf op zaterdagmorgen 20 December.

Het derde bedrijf op zaterdagmorgen 27 December.

PERSOONSBESCHRIJVING:

Hugo; een vlotte vent, goed gekleed, veel gevoel voor humor. Resoluut zakenman.

Lucy: een „dame“, erg menselijk en zeker niet hooghartig.

Marian: een enfant terrible. Modern van opvatting.

Margo: een wat ouderwetse huishoudster. Nogal een „mopperkont“.

Wim: een enthousiaste en vrolijke vent. Vrijgezel tegen wil en dank.

Astrid: een vlotte zakenvrouw. Naar de laatste mode gekleed.

Wout: een bedaarde, maar bovenal beleefde kerel.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is het toneel leeg. De klok staat op zeven uur. Dan komt Marian rechts op. Haar haren draagt ze in een paardestaart. Een walkman staat op haar oren. Ze swingt op de maat van de muziek, pakt een boek van de schoorsteenlijst en gaat in een fauteuiltje zitten. Ze vouwt haar benen onder zich op, slaat het boek open en leest. Blijft echter meeswingen.

MARGO (*na even van rechts op met een dienblad met borden en bestek, gevolgd door Lucy en Hugo*): Wilt u de koffie hier hebben, mevrouw?

LUCY (*terwijl ze plaats neemt op de drie-zits*): Ja Margo.

MARGO (*links af*)

HUGO (*neemt plaats op de twee-zits en steekt een sigaar op*)

LUCY: Marian..., doe dat ding van je hoofd.

MARIAN (*zit met haar rug naar haar ouders, hoort niets, blijft swingen*)

LUCY (*en Hugo kijken vijf seconden wat geërgerd naar Marian, dan naar elkaar en halen hun schouders op*)

HUGO (*staat op, tikt Marian op haar schouder*): Doe niet zo ongezellig, Marian.

MARIAN (*kijkt om, schuift één oortelefoon iets weg, vriendelijk*): Zei je wat, Pa?

HUGO: Zet dat ding af en schei uit met dat gewiebel. (*doet het overdreven na*)

MARIAN (*beledigd*): Pa, doe niet zo antiek. 't Is een hartstikke goed nummer. (*zet de oortelefoon weer op en herneemt haar geswing*)

HUGO (*nijdig*): En IK zeg je, dat je ...

LUCY (*valt sussend in*): Laat maar Hugo. Als dat kind er nou lol in heeft.

HUGO (*moppert, terwijl hij weer gaat zitten*): Vóór ze twintig is, is ze zo doof als een kwartel.

LUCY: Ach, dat zal best meevallen. Je moet ermee leren leven, Hugo. Iedere generatie heeft z'n eigenaardigheden.

HUGO (*moppert*): De jeugd van tegenwoordig schijnt zonder lawaai niet meer te kunnen bestaan.

MARGO (*links op met een blad met drie koppen koffie, zet er twee op de salontafel*): Alstublieft mevrouw.... meneer.... Denkt u dat het érg laat wordt vanavond?

LUCY: Geen idee Margo. Dat ligt eraan of we na hét concert nog even blijven plakken. Waarom vraag je dat?

MARGO: O, ik heb wat hoofdpijn. Als u het niet erg vindt, duik ik om 'n uur of negen de koffer in.

LUCY: Neem dan 'n asperientje.

MARGO: Dat zal ik doen. Gaat meneer Wim ook mee?

HUGO: Ja, jammer genoeg wel.

MARGO: Dán weet ik het al. Dan zal het wel nachtwerk worden. (*zet een kop koffie bij Marian neer*) Marian... koffie.

MARIAN (*reageert niet*)

MARGO (*wacht even op antwoord, kijkt om naar Hugo en Lucy, haalt haar schouders op, tikt Marian op haar arm en wijst op de kop koffie*)

MARIAN: Ja, dank je. (*swingt*)

MARGO (*links af*)

LUCY (*wat bevreemd*): Waarom zei jij: „jammer genoeg wél”, Hugo?

HUGO (*ontwikkend*): O, zo maar. Het ontviel me.

LUCY: Nee, dat zeg je niet „zó maar”. Daar móét je een reden voor hebben. Vind je het niet leuk om naar dat concert te gaan?

HUGO: O jawel..., dat concert is prima, maar....

LUCY: Ga door....

HUGO: Nou ja, als je het dan weten wilt, Lucy....., jouw broer begint een beetje op m'n zenuwen te werken.

LUCY (*onaangenaam verrast*): Hugo!!

HUGO (*zich verontschuldigend*): Vergis je niet, ik vind Wim een verdraaid aardige kerel. Altijd vrolijk, erg behulpzaam en nooit te beroerd voor een welgemeend advies....

LUCY: Wat mankeert er dán aan?

HUGO (*barst los*): 't Is zo'n verschrikkelijke klit, Lucy. Hij zit doorlopend op je lip. Kan jij je herinneren hoe lang het geleden is dat we echt sámen uit zijn geweest?

LUCY: Ja, dáár heb je gelijk in. We gaan altijd met Wim. Dat is toch niet zó erg?

HUGO: Dat vind jij..., maar voor mij wordt het langzaam aan 'n obsessie. En dan de tientallen keren dat hij hier ongevraagd binnen komt vallen.... O, ik weet het wel, altijd met een kwinkslag of met een gek verhaal..., maar tóch Van onze privacy is niet veel meer overgebleven.

LUCY: Ik heb nooit gemerkt dat je er 'n hekel aan had?

HUGO (*ernstig*): Weet je wat het met Wim is, Lucy..? Hij zou een goeie vrouw moeten hebben.

LUCY: Dáár zeg je wat. Hij heeft al heel wat liefdesaffaires achter de rug, maar ze lopen allemaal op niets uit.

HUGO: Dat zijn geen liefdesaffaires. Dat zijn bevliegingen. Eén avondje stappen met zo'n juf, gevolgd door nog een paar sporadische ontmoetingen en het is weer doodgebloed.

LUCY: Hij heeft nou eenmaal geen geluk met de vrouwtjes.

HUGO: Omdat-ie niet dóórzet. Voor 'n vrouw moet je véchten. Ze vliegen heus niet als gebraden gansjes in je mond.

LUCY (*glimlachend*): Zó veel ervaring, Hugo?

HUGO: Hij zou eens 'n maand lang met een vrouw opgesloten moeten worden in een hotelkamer of zo iets. Mogelijk dat-ie dán voor de bijging! Maar nee..., zijn „liefdesaffaires" duren nooit langer dan twee weken.

LUCY: Dat moet je niet zeggen. Ik heb van m'n vriendin gehoord dat hij al ongeveer twee maanden omgang heeft met een aardig vrouwtje.

HUGO (*verrast*): Oja....? Daar kijk ik van op. Dán krijg ik weer hoop.

LUCY: Stel je er niks van voor, het staat op een laag pitje. 't Is echt geen verhouding waar de vlammen uitslaan.

HUGO: Dan zou ik, als ik jou was, dat vuurtje eens flink aanwakkeren.

LUCY: Dat kán niet Hugo. Hij heeft er me nog niets van verteld.

HUGO: Wat is 't voor een vrouw?

LUCY: Ze is eigenares van een modellenbureau.

HUGO: Ken je haar niet?

LUCY: Nee. Nog nooit ontmoet.

HUGO (*ernstig*): We móéten proberen om dat stel te koppelen, Lucy. Als het al twee maanden duurt is het ernstiger dan zijn andere uitspattingen.

LUCY: Maar hóé...? Zo lang hij niets zegt, kunnen wij niets doen.

HUGO: Ik moet er over denken. Die kans laat ik me niet ontgaan. Misschien schiet me vandaag of morgen wel wat te binnen. (*grinnikt*) Desnoods sleur ik ze samen ons echtelijk bed in!

LUCY (*kijkt verschrikt om naar Marian*): Hugo!!! Straks hoort ze je.

HUGO (*grijnst*): Jij denkt toch niet dat Marian nog niet weet waar Abraham de mosterd haalt? (*dan gaat de bel*)

LUCY (*wat zenuwachtig*): O..., daar zal-ie zijn.

HUGO (*kijkt op zijn horloge, moppert*): Dan is-t-ie weer verdraaid vroeg.

LUCY (*waarschuwt*): Denk erom dat je niets laat merken.

HUGO: Dat is een overbodige opmerking. Je weet wel beter.

LUCY: 't Mooiste zou zijn als hij er vanavond zelf over begon.

HUGO: Ik begrijp niet dat hij er zo geheimzinnig mee is. Meestal kan hij z'n avontuurtjes niet verzwijgen. Je weet het toch wel zéker?

LUCY: Sorry, als m'n vriendin liegt, lieg ik ook.

HUGO: Je moest hem maar eens voorzichtig polsen.

LUCY: Nee hoor, dáár begin ik niet aan.

MARGO (*laat Wim achterop*): Hier is meneer Hoornaar.

WIM (*heeft een winterjas aan en 'n sjaal om*): Dank je Margo. Je bent 'n engel.

LUCY (*staat op, kust Wim vluchtig*): Dag Wim Je bent vroeg?

MARGO (*wil links af gaan*)

LUCY: Wacht even Margo. (*tot Wim*) Moet je nog een kop koffie voor we weggaan? We hebben nog tijd zat.

WIM (*aarzelt, kijkt op zijn horloge*): Nou , eerlijk gezegd Nou ja, vooruit dan maar (*maakt z'n jas los*) Dat kan er nog wel af. Met een bakkie troost van Margo laat ik me, zoals gewoonlijk, weer verleiden.

MARGO: Goed meneer. (*links af*)

LUCY (*zit weer*)

WIM (*geeft Hugo een hand, vrolijk*): Dag zwager! Wat kijk jij sip? (*gaat naast hem op de twee-zits zitten*)

HUGO (*wijst op Marian, donker*): Ik zit me te ergeren aan dat gedoe.

WIM: Ach jóh, jij gaat niet met je tijd mee. Dat is heel normaal tegenwoordig.

HUGO: Dat kan best zijn, maar IK vind het ziekelijk.

WIM (*staat op, tikt Marian op haar schouder*)

MARIAN (*weert af zonder om te kijken*)

WIM (*pakt haar bij haar kin en dwingt haar hem aan te kijken. Steekt zijn hoofd naar haar toe en wijst op z'n wang*)

MARIAN (*vrolijk*): Hai, oom Wim! (*springt op en kust hem op de wang. Zit weer en wiebelt*)

HUGO (*grinnikt*): Je ligt er uit, Wim. Ze heeft meer belangstelling voor die kwijl in dat muzieksdoosje.

WIM (*tragikomisch*): Ja, zo gaat dat vandaag de dag met onze jeugd. Ze zwijmelen van hun Gerard of Herman of André of hoe die lui ook mogen heten. Ik moest ook maar eens zangles gaan nemen. (*zit weer bij Hugo*)

HUGO: Je wilt toch niet zeggen dat die lui kunnen zingen

WIM (*lacht*): Die slag is voor jou! Ze schreeuwen een keer een L.P. vol en voor de rest van hun leven staan ze te play-backen.

LUCY: Doe je jas toch even uit, Wim.

WIM (*aarzelend*): Nou néé...eh..., om eerlijk te zijn, ik kom eigenlijk om te zeggen dat ik weer weg ga.

LUCY: Dat is helemaal mooi. En dat concert dan?

WIM: Sorry jongens, ik kan echt niet mee. Gaan jullie maar samen.

LUCY: Dat kun je ons niet aandoen. We hebben ons er zó op verheugd.

HUGO (*kucht nadrukkelijk*)

WIM: Ik weet het, maar ik ben verhinderd. Ik heb 'n andere afspraak.

LUCY (*kijkt steeds naar Hugo*): Zo zo..., 'n afspraak hè... Kennen we haar?

WIM (*betrapt*): Háár...? Wie zegt dat het 'n vróúw is?

LUCY: Wimpie, mijn eigen broertje is nog steeds een open boek voor me. Vertel op..., wie is het?

WIM (*wat ongemakkelijk*): O, zo maar 'n kennisje.

HUGO: Als jij je concertavondje met ons laat schieten voor „zo maar 'n kennisje", dan moet dat véél meer zijn dan „zo maar 'n kennisje"!

WIM: Eerlijk waar. 'n Paar maanden geleden heb ik haar ontmoet op de verjaardag van een gemeenschappelijke kennis. Zo nu en dan gaan we wel eens een avondje stappen.

HUGO (*verbaasd*): Waarom „zo nu en dan" als je smoorverliefd bent?

WIM: Dat is overdreven.

LUCY (*nieuwsgierig*): Vertel eens wat méér?

WIM (*ongemakkelijk*): Wat moet ik daar nou over vertellen?

LUCY (*verbaasd*): Wim, zo iets heb ik nog nooit meegemaakt. Jij zit gewoon met je mond vol tanden. Jij, die de dingen zo kernachtig kan zeggen Wat is het voor een vrouwtje?

MARIAN (*zwijmelt, terwijl ze de koptelefoon afzet*): 'n Onwijs gaaf stuk!

WIM (*schrikt*): Hoe kom je dáár nou bij? Eh...., wat bedoel jij?

HUGO (*lacht*): Marian bedoelt die zwijmelaar die in d'r oor staat te toeteren. Maar ik zie aan jouw gezicht dat haar opmerking precies in de roos is. Heb ik gelijk?

WIM (*glimlacht*): Ligt het er zó duidelijk op?

LUCY: Je zit gewoon te popelen om ons alles te vertellen. Nou, ga je gang. We zijn één en al oor.

MARGO (*links op met koffie voor Wim*): Alstublieft meneer.

WIM: Dank je, Margo. Jouw koffie is een traktatie voor me.

MARGO: Dat zal best. (*links af*)

MARIAN: Wat wil Oom Wim ons vertellen?

HUGO: Jóú niks, wijsneus. Dat is alleen voor grote mensen oren bestemd. Zet jij die dwangbeugel maar weer op je hoofd.

MARIAN (*pruilt*): Nou hoor..., 't is ook nooit goed.

HUGO: Nou jôh, steek van wal. (*kijkt op z'n horloge*) We hebben nog 'n kwartier. Is dat genoeg?

WIM (*kijkt ook*): Ik heb nog maar vijf minuten. Ik zou om half acht bij haar voor de deur staan.

LUCY: Wie is háár...?

WIM: Ze heet Astrid de Bree.

(Het is even stil. Iedereen wacht gespannen op verder „nieuws".)

HUGO (*verbaasd*): Is dát alles? Heb je verder niets op te biechten?

MARIAN: Wacht eens even. Astrid de Bree? Is dat die mevrouw van het modellenbureau?

LUCY (*geeft ogenspel met Hugo*)

WIM: Wat weet jij daar van?

MARIAN: Die vorige week zaterdag de verkiezing organiseerde voor de beste dubbelganger?

WIM: Eh, ken je haar?

MARIAN: In The Blue Lagoon? (*enthousiast*) Daar ben ik ook geweest. 'n Dolle boel hoor. Wat is er met die mevrouw?

HUGO: Ben jij al klaar met je huiswerk, Marian?

MARIAN (*laatdunkend*): Dáár heb je Pa weer met z'n huiswerk. Als het gesprek interessant begint te worden, komt hij met 'n portie huiswerk opdraven. Met dat huiswerk komt 't best voor mekaar Pa. Maak je dáár geen zorgen over, dat doe IK ook nooit. Ik vind het nú belangrijker om te horen wat er met mevrouw de Bree aan de hand is.

LUCY (*lacht*): Misschien mag je binnenkort wel Tante Astrid tegen haar zeggen.

MARIAN: Tánte Astrid...? (*enthousiast*) Oh..., Eindeloos!! (*bij Wim op de leuning van de bank*) Ga je met haar trouwen, Oom Wim?

WIM: Je kan wel horen dat jij de dochter van een scheepsbouwer bent. Jij loopt veel te hard van stapel. (*meewarig*) Tróúwen nog wel.

MARIAN: Nou ja ... , samenhouden is ook hartstikke leuk.

HUGO: Marian, bemoei je er niet mee. Wat is dat eigenlijk voor een bureau, Wim?

MARIAN: Een modellenbureau voor dubbelgangers.

HUGO (*ongeduldig*): Hou jij je mond nou eens! Ik wil het van Wim horen.

MARIAN: Ja, Oom Wim..., vertel. 't Lijkt me onwijs interessant.

WIM: Mevrouw de Bree.. eh, Astrid dus..., heeft een aantal dubbelgangers van bekende personen onder kontrakt. Artiesten, sportmensen, schrijvers, politici, acteurs enzovoort.

HUGO: Onder kontrakt? Wat doet ze daar dan mee?

WIM: Ze worden verhuurd.

HUGO (*stomverbaasd*): Verhúúrd? Aan wie?

WIM: Nou, als één of andere artiest bijvoorbeeld ergens een winkel moet openen of een wielervedstrijd moet starten en die artiest heeft geen tijd, dan huurt-ie een dubbelganger bij Astrid. Dat is heel erg „in" tegenwoordig.

MARIAN: Wist je dat niet, Pa?

HUGO (*afkeurend*): Wat 'n bedrijf. (*schudt z'n hoofd*) En brengt zo iets geld op?

WIM: Jazeker, Het gaat zelfs om flinke bedragen. Ze organiseert ook verkiezingen voor de meest gelijkende dubbelganger. Dat zijn hele feesten. En bij die gelegenheden kontrakteert ze weer nieuwe modellen voor haar bureau.

LUCY (*waardierend*): 'n Handige tante hoor..., die Astrid van jou.

HUGO: Ik kan me niet voorstellen, dat dáár brood in zit.

WIM: Reken maar! Ze gaat zelfs met haar modellen naar buitenlandse verkiezingen. En voor de winnaars liggen flinke geldprijzen te wachten.

HUGO: Wat 'n baan! 'n Bureau voor dubbelgangers. Hoe verzinnen ze het.

WIM: Hugo, je kunt het geloven of niet, maar iedereen heeft een dubbelganger.

HUGO (*lacht*): Zelfs IK...?

WIM (*lacht*): 't Zal niet gemakkelijk zijn om ergens nóg zo'n rare kop te vinden, maar je kunt het niet zó gek verzinnen of Astrid regelt het. En hoe bekender de persoon is, hoe meer geld het opbrengt. Wist je dat de dubbelganger van de president van Amerika wel tienduizend dollar vangt voor één optreden.

HUGO (*ongelovig*): Je liegt het.... En heeft... eh.. Astrid die ook onder kontrakt?

WIM: Was dát maar waar... Hoezo? Wou jij je daarvoor beschikbaar stellen?

MARIAN (*giert van de lach*): Pa.....!?? Die lijkt net zo veel op de president als 'n vlo op 'n walvis!

LUCY: Eigenlijk is het een vorm van oplichterij. 't Publiek denkt dat ze met hun idool worden geconfronteerd, maar het kan net zo goed de kassajuffrouw van hun supermarkt zijn.

WIM: Ach, wat maakt dat nou uit, Lucy. De mensen willen toch bedrogen worden? (*staat op*) Jongens, bedankt voor de koffie. Ik moet er vandoor.

HUGO (*nadenkend*): Wacht nog even Wim, ik heb nog wat op m'n lever. Weet je dat je me op een grandioos idee hebt gebracht? (*drukt hem enthousiast weer op z'n plaats*) Jij komt als geroepen, man!

WIM (*overbluft*): Maar....

HUGO: Nog 'n paar minuten Jij denkt dus dat iedereen een dubbelganger heeft?

WIM: Dat staat als een paal boven water.

HUGO: Wij ook...? (*wijst op Lucy en zichzelf*)

WIM: Gegarandeerd.

HUGO: Mooi...! Denk jij dat Astrid voor dubbelgangers voor óns zou kunnen zorgen? En voor onze bedrijfsleider Wout van Rijn?

WIM (*lacht*): Dát zal heus niet zo gemakkelijk zijn. Jullie zijn geen bekende personen, weet je.

HUGO: Dat is me bekend. Maar zou het haar desalniettemin gelukken om iemand voor ons op te snorren?

WIM: Sorry, dat weet ik niet hoor. Trouwens, ik zou niet weten wat jullie met dubbelgangers moeten doen.

HUGO: Daar kom je vanzelf achter.

LUCY: Wat ben jij van plan, Hugo?

HUGO (*opgetogen*): Ze zeggen wel eens: Als de nood het hoogst is, is de redding nabij. Nou, mijn nood is ontzettend hoog en Astrid kan m'n redding zijn.

WIM: Wat bedoel je nou?

MARIAN: Pa spreekt, zoals gewoonlijk, weer in raadsels.

HUGO: Hebben jij en Astrid vanavond vaststaande plannen?

WIM (*aarzelend*): Nee, niet bepaald. Gewoon wat stappen. 'n Borreltje hier en 'n dansje dáár.

HUGO: Dan vraag ik jou dringend om haar op te bellen en haar uit te nodigen of ze hierheen wil komen. Zeg maar dat ik haar hard nodig heb en vertel erbij dat geld geen rol speelt.

LUCY (*waarschuwend*): Hugo, over tien minuten moeten we weg.

HUGO (*druk*): Schrijf dat concert maar op je buik, Lucy. Er zijn nu belangrijker zaken te regelen. Toe jôh, bel op. Zeg maar dat je een taxi zult sturen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto